

KAHDEN VUODEN AJALTA

Helmi—maaliskuu 1917

Porvarillinen vallankumous Venäjällä. Miljukovin—Kerenskin hallitus. Vallitsevina puolueina Neuvostoissa ovat menshevikit ja eserrät. Pietarin Neuvoston 400—500 jäsenestä on bolshevikkeja tuskin 40—50. Venäjän edustajain Neuvostojen ensimmäisessä konferenssissa⁶¹ bolshevikit saavat vaivoin 15—20% äänistä. Tällä kaudella bolshevikkipuolue on heikoin kaikista Venäjän sosialistisista puolueista. Sen äänenkannattajaa „Pravda“ lehteä⁶² hyljeksitään kaikkialla „anarkistisena“. Sotilaat ja työläiset vetävät alas puhujalavalta sen puhujia, jotka kutsuvat taisteluun imperialistista sotaa vastaan. Edustajain Neuvostot eivät hyväksy toveri Leninin kuuluisia teesejä Neuvostojen vallasta⁶³. „Isänmaan puolustuksen“ kannalla olevat sosialipatrioottisen suunnan puolueet — menshevikit ja eserrät — elävät täydellisen riemuvoiton kautta.

Mutta samaan aikaan keskeytymätön imperialistinen sota jatkaa kuolemaa-kylvävää työtään rappeuttamalla teollisuutta, hajottamalla maataloutta, saattamalla sekasortoon elintarvikeasiat ja kulkulaitoksen, nielemällä kymmeniä- ja satojatuhansia uusia uhreja.

* *
* *

Helmi—maaliskuu 1918

Proletaarinen vallankumous Venäjällä. Kerenskin—Konovalovin porvarillinen hallitus on kukistettu. Neuvostojen valta keskuksessa ja paikkakunnilla. Imperialistisen sodan lopettaminen. Maiden siirtäminen kansan omaisuudeksi. Työväenvalvonnan järjestäminen. Punaisen kaartin järjestäminen. Menshevikkien ja eserrien epäonnistunut yritys siirtää „kaikki valta“ Perustavalle kokoukselle Pietarissa. Perustavan kokouksen hajallelaskeminen ja porvariston valtaanpalauttamisen epäonnistuminen. Punaisen kaartin menestykset Etelässä, Uralilla ja Siperiassa. Täydellisesti hajalle lyödyt menshevikit ja eserrät poistuvat reunamaihin, liittyvät siellä yhteen vastavallankumouksellisten kanssa, solmivat liiton imperialismin kanssa ja julistavat sodan Neuvosto-Venäjälle.

Tällä kaudella bolshevikkipuolue on voimakkain ja ehein kaikista Venäjän puolueista. Jo Neuvostojen II Yleisvenäläisessä edustajakokouksessa lokakuussa 1917 bolshevikkipuolueella on ehdoton äänten enemmistö (65—70%). Neuvostojen myöhempi kehitys tapahtuu jatkuvasti bolshevikkien eduksi. Me emme tarkoita vain työväen Neuvostoja, joissa bolshevikkiedustus on yleensä otettuna 90%, emmekä vain sotilaiden Neuvostoja, joissa bolshevikkiedustajia on 60—70%, vaan myös talonpoikain Neuvostoja, joissa bolshevikit ovat voittaneet itselleen enemmistön.

Ja bolshevikkipuolue ei ole tällä kaudella vain voimakkain, vaan se on myöskin ainoa sosialistinen

puolue Venäjällä. Sillä menshevikit ja eserrät, jotka olivat silloin syleilyssä tshekkoslovakialaisten ja Dutovin, Krasnovin ja Aleksejevin, itävaltalais-saksa-laisten ja englantilais-ranskalaisten imperialistien kanssa, olivat menettäneet lopullisesti kaiken moraalisen arvovaltansa Venäjän proletaaristen kerrosten keskuudessa.

Kuitenkin tätä poikkeuksellisen edullista tilannetta maan sisällä heikentää ja herpaannuttaa se seikka, että Venäjällä ei ole vielä ulkomaisia liittolaisia, sosialistinen Venäjä on saari, jota ympäröi sotaisan imperialismin meri. Euroopan nääntyneet ja haavoja täynnä olevat työläiset... mutta he ovat kiinni sodassa, eivätkä he jouda miettimään Venäjän sosialistista järjestelmää, sodasta pelastumisen keinoja y.m. koskevia kysymyksiä. Mitä tulee Euroopan „socialistisiin“ puolueisiin, niin olisivatko ne, myytyään miekkansa imperialisteille, voineet olla parhaamatta bolshevikkeja, noita „rauhattomia“ ihmisiä, jotka „kiihoittavat“ työläisiä „kalliiksikäyvillä“ ja „vaarallisilla kokeiluillaan“?

Siksi ei ole ihmeellistä, että tuona kautena bolshevikkipuolueessa erikoisesti voimistuu pyrkimys laajentaa proletaarisen vallankumouksen perustaa, saada mukaan vallankumoukselliseen liikkeeseen imperialismia vastaan Lännen (ja myöskin Idän) työläiset ja järjestää vakinaiset yhdyssiteet kaikkien maiden vallankumouksellisten työläisten kanssa.

* * *

Helmi—maaliskuu 1919

Neuvostovallan edelleen lujittuminen Venäjällä. Sen alueen laajeneminen. Punaisen Armeijan järjes-

täminen. Punaisen Armeijan menestykset etelässä, pohjoisessa, lännessä ja idässä. Neuvostotasavallan muodostuminen Eestissä, Latviassa, Liettuassa, Bielo-Venäjällä ja Ukrainassa. Itävaltalais-saksalaisen imperialismin murskaaminen ja proletaarinen vallankumous Saksassa, Itävallassa ja Unkarissa. Scheidemannin—Ebertin hallitus ja Saksan Perustava kokous. Neuvostotasavalta Baijerissa. Poliittisia lakkoja kaikkialla Saksassa tunnuksella „Kaikki valta Neuvostoille“, „Alas Ebert—Scheidemann“! Lakkoja ja työläisten neuvostoja Englannissa, Ranskassa ja Italiassa. Vanhan armeijan hajoaminen Ententen maissa ja sotilaiden ja matruusien neuvostojen syntyminen. Neuvostojärjestelmän muuttuminen proletariaatin diktatuurin universaaliseksi muodoksi. Kommunististen vasemmistoinesten voimistuminen Euroopan maissa ja kommunististen puolueiden syntyminen Saksassa, Itävallassa, Unkarissa ja Sveitsissä. Yhteys niiden välillä ja toiminnan yhtenäistyttäminen. II Internationalen luhistuminen. Vallankumouksellisten sosialistipuolueiden kansainvälinen konferenssi Moskovassa⁶⁴ ja kaikkien maiden taistelevien työläisten yhteisen taistelujärjestön, Kommunistisen III Internationalen, perustaminen. Venäjän proletaarisen vallankumouksen eristyksen loppu: Venäjällä on nyt liittolaisia. Imperialistinen „Kansainliitto“ Pariisissa ja sitä auttava sosialipatriottinen konferenssi Bernissä, jotka pyrkivät suojaamaan Euroopan työläiset „bolshevistiselta tartunnalta“, eivät saavuta päämääräänsä: Neuvosto-Venäjän täytyi kiertämättömästi muuttua ja se todella muuttuikin proletaarisen maailmanvallankumouksen lipunkantajaksi, Lännän ja Idän edisty-

neimpien vallankumouksellisten voimain kokoamisen keskuksiksi. Bolshevismi muuttuu „pelkästään venäläisestä tuotteesta“ mahtavaksi kansainväliseksi voimaksi, joka horjuttaa maailman imperialismin perustoja.

Tämän tunnustavat nykyään jopa menshevikitkin, jotka, „jätettyään syrjään huolehtimisen“ Perustavasta kokouksesta ja menetettyään oman „armeijansa“, siirtyvät vähitellen Neuvostojen Tasavallan leiriin.

Sitä eivät kiellä nykyään edes oikeistoeserrätäkään, joiden, hävittyään Koltshakeille ja Dutoveille Perustavan kokouksen, on ollut pakko etsiä pelastusta Neuvostojen Maassa.

* * *

Yhteenvedo

Proletariaatin kaksivuotisen taistelun kokemus on vahvistanut täydellisesti oikeaksi bolshevikkien ennakkonäkemyksen imperialismin vararikosta ja proletaarisen maailmanvallankumouksen kiertämättömyydestä, oikeisto-„sosialististen“ puolueiden mädänneisyydestä ja II Internationalen hajoamisesta, neuvostojärjestelmän kansainvälisestä merkityksestä ja Perustavan kokouksen tunnuksen vastavallankumouksellisuudesta, bolshevismien yleismaailmallisesta merkityksestä ja III taistelu-Internationalen perustamisen välttämättömyydestä.

„Zhizn Natsionalnosti“ № 8,
maaliskuun 9 pnä 1919

Allekirjoitus: J. Stalin